

na volilce. Poslala sta agente okoli, da bosta dala za vino. Ljudje so sicer prišli pit vino, a so glasno povedali Sikerju, da tu Samostojna ne bo dobila kroglic. Mi Snežičani bomo letos po ogromni večini dajali volilne kroglice v prvo škrinjico.

Dr. Pivko pri Sv. Marku. V št. 19 lažnjivega »Jutra« hvali neki dopisnik na vse pretege volilni sestanek Narodnega bloka pri Sv. Marku niže Ptuja. V tem dopisu pa je precej pomot, katere bomo mi, ki smo se shoda udeležili, popravili. Res je, da se je shoda udeležilo veliko mož in fantov, toda razven treh ali štirih demokratskih backov so bili sami »klerikalni peteliniki«, kot jih »Jutro« imenuje. Pristaši SLS niso prišli na shod s pretepaškim namenom, ker se niso učili manir pri orjunih. Dr. Pivko je pa slišal par tako poštenih, da je spoznal, kako ga celo njegova rojstna vas zaničuje. Ko je začel razkladati svoj demokratski evangelij ter napadal SLS in njenega voditelja dr. Korošca, so ga povprašali naši možje, kako je bilo z njegovim junaštvom pri Carzano. To je vplivalo na njega, kot bi ga z mrzlo vodo polil ter je postal popolnoma zmešan. Nazadnje je pozabil celo na številko svoje škrinjice in iz zadrege ga je komaj rešil dr. Senčar iz Ptuja, ki je v svojem klobasanju navzoče prav milo prosil, da naj oddajo glasove za svojega rejaka, špijona dr. Pivka, katerega dobro poznajo. No, dr. Senčar je s tem napravil Pivku slabo uslugo. Ravno, ker ga dobro poznamo, bo dobil Narodni blok h-re malo kroglic. Celi sestanek se je silno klaverno završil. Glavni agitator in kričar za Pivka ni čeli čas odprl ust, kar se je vsem čudno zdelo, njegov namestnik pa je že v sredini celega špasa popihal domov. Menda mu je preveč smrdelo po izdajstvu! Dr. Pivko si bo pa menda dobro premislil, predno bo zopet enkrat prišel prodajati svojo izdajalsko politično robo k Sv. Marku niže Ptuja.

Volilcem ormoškega okraja. Začuden sem gledal, ko sem zvedel, da g. Rojs kandidira pri republikanski stranki in celo v ormoškem okraju. Kaj praviš k temu dragi moj sovolelec, ako se spomniš, kako je gospodu Rojsu še pred kratkim srce gorelo za SLS. Vprašal se bodeš, kaj neki mu je SLS žalega storila, da ni več njen pristaš. Odgovor na to je lahek, ker ga pri zadnjih volitvah ni postavila za kandidata, ker žalibog ni sposoben. Gospod Rojs je pa s tem pokazal, da mu ni dosti za blagor ormoškega kmeta, ampak za sladki sad, ki bi ga kot poslanec užival. Sklenil je torej sam pri sebi: Ker nisem mogel na črešnje, pa bom poskusil prilezati na murvo. Dragi gospod kandidat! Jaz bi vam samo za vašo kandidaturo povedal majhno zgodbo. Ko sem bil še majhen in radoveden deček, vprašal sem enkrat enega starega berača, zakaj da nosi za svojim klobukom takozvani »korašfeder«; ta mi odgovori in stvar tako le pojasni: Vidiš fantek, kjer visijo na steni tanke treske, je znamenje, da se tam dobi pivo, ako vidiš na visoki palici šopek iz borovine ali brinja, tam je gostilna pod vejo, ako pa vidiš na moškem klobuku »korašfeder«, je to znamenje, da je dotični malo prisimknjen. Sicer pri vas to ne more biti res, vseeno bi pa kazalo, da bi vi vsaj sedaj, ko je usodepoln čas za vas, »korašfeder« odstranili. Kedaj bode vas 8. februarja Bedjanič zahitjo, lahko potem spet vaš »zeiger« nosite. — Volilec.

Nekje na Dravskem polju se je ukradla večja količina perila z znamenjem M. M. Kdor bi tako perilo kupil, naj se javi pri upravništvu »Slov. Gospodarja«, da se izve za tatu.

Novice iz Makol. V našo župnijo prihaja zadnji čas zelo veliko naših časopisov, posebno »Slov. Gospodarja«, katerega dobivajo posamezni po pošti. Nekateri baje govorijo, da ti časopisi se plačajo z davki. Drugi je baje zopet rekli, da s temi časopisi se hočejo loviti volilci. Tekim širokoustnežem bodi povedano: Naše liste, n. pr. »Slov. Gospodarja«, smo vam naročili mi in tudi plačali. Dobivali ga boste do 15. februarja t. l. Plačali smo ga iz volilnega sklada ali prispevkov, katere so dala naša društva in sicer posojilnica, Kmetijska zadruga, Kmetiska zveza in drugi zavedni in požrtvovalni možje. Naši listi so poštene krščanski listi in smo vam jih zato naročili, da bi se vsaj nekoliko v politični stvari spoznali ter Vas dne 8. t. m. ne mogel nikdo preslepiti ali naberhati s hrvaško ali slovensko republiko ali s čim kolim drugim. »Slovenski Gospodar« vam kaže edino pravo volilno pot na volišče in da bcdete iz prepričanja dali svoje kroglice v prvo škrinjico Slovenski ljudski stranki, katere je edina, ki ima pravi program za slovensko samostojnost, za katero se borimo, odkar obstoji naša država. Mi naših listov nečemo nikomur vsiljevati. Ako se komu »Slovenski Gospodar« ne dopade, naj ga kratkoma pošlje nazaj in dobil ga bo kdo drugi. Priporočamo pa vsakemu, da si »Gospodarja« obdrži in od 15. februarja naprej sam plača. »Gospodar« bo prinašal resnične politične vesti in borbo naših novozvoljenih poslancev, katero bodo oni v Beogradu nadeževali za avtonomijo ali samostojnost Slovenije. »Gospodar« je najcenejši in najbolj razširjen slovenski list, kateri že 58 let prebujajo slovenski narod. Zatorej naj vsak, kateri ga dobi sedaj brezplačno, pošlje vsaj za četrto leto naročnino, da se mu list s 15. februarjem ne ustavi. — Volilno gibanje je prav živo. Vse se zavzema za Slovensko ljudsko stranko. In tako je tudi prav. Saj ravno ona sprejme v svoje okrilje vsakega, četudi je republikanskega mišljenja. Zadnji čas sta hodila tukaj tudi dva Žerjavova agenta in agitirala za Narodni blok, a nista imela sreče. Popihala sta jo s polno sapo nazaj odkoder sta prišla. Makolčani se ne damo farbati od nikogar, ne od Žerjava, Radiča ali Prepeluha!

Zlata poroka. Iz Buč pri Podčetrniku smo prejeli: Danes, 3. svečana obhajamo v naši lepi župniji zlato poroko daleč na okrog priljubljenih, spoštovanih in nad vse vzglednih zakoncev: Jurija in Marije Božiček. Zlata nevesta je stara 66 let, njen zlati ženin pa 73. — Skozi celo dolgo dobo petdesetih let so vladale v podo-

mače Kladovškovi hiši te-le čednosti: delo, globoka vernost, natančno spolnjevanje verskih dolžnosti in medsebojna ljubezen. Oba zakonska jubilarja sta vzgojila štiri otroke, od katerih je sin Joško izginil v ruskem ujetništvu, vsi drugi so pa preskrbljeni in so dika naše štajerske Slovenije. Najstarejši sin Franc je župnik v Kamnici pri Mariboru, hčerka Marija je žena stebra na še stranke in veleposestnika na Zidanici pri Rajhenburgu, najmlajša Pepca pa je ostala doma na domu in je srečno poročena z našim zvestim in uglednim pristašem Pajkom. Oba slavljena sta hvala Bogu, pri trdnem zdravju in lahko po petdesetih letih skupnovzgledega zakonskega življenja z zadovoljstvom in ponosom gledata nazaj na sadove njunega dela za ustvaritev pravega in trdnega slovenskega doma, kakor je danes Kladovškov in na svoje otroke, ki so tako vsi dobri, vzgledni, obče spoštovani in preskrbljeni. Božičekova hiša je bila vedno ognjišče naše stranke za cele Buče in trdno smo prepričani, da bo to ostala tudi pod novim gospodarjem Pajkom. Kar sta in ostaneta Jurij in Marija Božiček nam Bučanom, to bomo v vsej ljubezni in spoštovanju dokazali danes, na dan njune zlata zakonske slavnosti, na kojoj se je veselila in jo željno pričakovala cela naša bučka župnija. Bog nam ohrani naša zlata slavljena v zdravju do bisernega jubileja! Hvaležni Bučani.

Poroka. Iz Pameč nam poročajo: Pri nas se je dne 26. januarja t. l. poročil Fortunat Duler z Moniko Krampačnik iz Libelič. Mlademu paru obilo srečel!

Kako so Čarugi podaljšali življenje. Naši čitatelji se morda še spominjajo grozovitega slavonskega razbojnika Čaruga, ki je mnogo let ropal in moril po celi Slavoniji in prizidal s svojo bando oblastem hude skrbi, ljudem pa veliko gorja. Naposled je padel v roke pravice in po obširni sodni razpravi je bil Čaruga s tremi svojimi kompagnoni obsojen na smrt. Zaprl so ga v jetnišnico v Osijek, predlag za smrtno kazen pa je romal na pristojna višja sodišča, da ga potrdijo. Skoro pol leta je trajalo, dokler končno vrhovno sodišče ni odločilo, da se mora Čaruga usmrtiti; dčim so trije z njim na smrt obsojeni tovariši pomiloščeni na dosmrtno ječo. Čaruga je skušal na vsak način doseči pomilošitev tudi za sebe, toda njegovi naporji so bili brezuspešni. Ker je vrhovno sodišče usmrtitev odobrilo, bi bil Čaruga potom krvniškega konopca že saposustil ta svet, da ni smrtna kazen nalezela na nepričakovane ovire pri samem krvniku. Rabelj Mauser iz Sarajeva, ki je bil svojčas konjederec, sedaj pa vrši v naši državi žalostno službo krvnika, je namreč zelo natančen človek, zlasti če mu račun ne štimojo. Za vsakega obsojenca, kateremu je upihnil življenje, dobi namreč gotovo svoto denarja. Tako je pred kratkim obesil v Sarajevu nekega zločinca, toda sodnija mu njegovega dela še ni plačala, ker nima kredita. Sedaj, ko je prišlo povelje, da mora obesiti Čarugo, pa je prišel s štrajkom. Izjavil je, da ne pride popreje v Osijek, dokler mu sodišče njegovega dela v Sarajevu ne izplača, za justifikacijo Čaruge pa je zahteval že vnaprej 1000 dinarjev kot nekako aro. Sodišče je zopet odgovorilo, da nima kredita, rabelj je ostal trdovraten in od tega profitira edino Čaruga, kateremu je na ta način življenje podaljšano na nedoločen čas, dokler ministristvo pravde ne nakaže sodiščem dovolj sredstev. In tako je menda sedanjemu režimu za njegovo slabo gospodarstvo hvaležen edinole na smrt obsojeni slavonski ropar Čaruga.

Na rednem občnem zboru prostovoljnega gasilnega društva v Vojniku, dne 25. jan. je bil izvoljen sledeči odbor: načelnik in poveljnik: Peter Ribič, namestnik Pero Jankovič, odborniki: Julijan Sinigoj, Fran Kovarič, Davorin Kolar in Fran Legvart, namestniki: J. Mülleret, kot orodjar in nadzornik oprave in Rudolf Stante. Pri občnem zboru je župni odposlanec, zvezni odbornik tov. J. Vengušt iz Celja navduševal v vznesenih besedah za gasilstvo ter sporočil čestitke župnega predsedstva tov. Ribirju za odlikovanje z zlato kolajno za 40 letno zvesto službovanje pri gasilstvu.

## Dopisi.

Rače. Tudi pri nas ne spimo in nas tudi ne pozabijo razne stranke obiskati s svojimi vabljenimi shodi. Zato naj gredo tudi naše vesti v svet. Torej poslušajte, kaj se je zgodilo te dni pri nas. Dne 24. t. m. zvečer so bili kar trije shodi. Prvi se je pričel ob 7. uri zvečer. Govornik je bil neki »mašinenšloser« iz Maribora, pristaš in sodrug neke DKRS. Iz njegovega govora je pa razvidno, da tiči v njem nekaj komunističnega. Tako se je ta širokoustni jeznozel razvnel nad vsemi strankami, da je edino njegova prava, ki se poteguje za ljudstvo, med drugimi je seveda zahvaljal najbolj nad SLS. Med precejšnjim številom poslušalcev je bilo samo par pijančih, ki navadno vsakemu govorniku pritrjujejo, tako so tudi temu pritrjevali. Ko nam je pa priporočal njihovo 7. škrinjico, je završčalo po vsej sobi, kakor iz enega grla: »Naša škrinjica je prava«. Nato so sledila vprašanja in ugovaranja, tako je bil ta shod končan v gostilni pri »Jugoslovanu«. Nekaj minut potem je bil odprt shod Pašičeve radikalne stranke, katere zastopnik je že znani dr. Ravnik, v gostilni Möschl. Ta gospod doktor nam je razlagal o dobrotah in davkih, ki nas stiskajo. Ko je vse to zvrčal na SLS, češ, da je vse ona kriva, namreč njeni voditelji, nam je zadostovalo, da smo mu prestrigli besedo in preokrenili govor tako, da sploh ni mogel več dalje govoriti, kjer je govoril ravno nasprotno. Nato je sledilo vprašanje: kam je šlo toliko milijonov dinarjev, vsled katerih nam nalagajo vedno večje davke. Kaj je z invalidnim zakonom, ker že 6 let razpravljajo o njem (to sicer obljubujejo pri vsakih volitvah) in še danes ni rešen! Nato ga je naš zaupnik, spoštovani g. Srnko vprašal marsikaj, med

drugim tudi, zakaj je bila Davidovič-Koroščeva vlada odstavljena. Nam seveda on, kot pristaš vladne stranke ni upal povedati, kakor tudi na druga vprašanja ni dal nobenega temeljitega odgovora. Potem ga je še nekedo vprašal, čegava zasluga je naprava železnice v Mursko Soboto. Na to vprašanje se je začel izgovarjati na nekdanjega samostojnega poslanca Drogenigga, a te izgovore je dobil od nas po zobeh, da je to zasluga SLS. Ker smo mu na vsako besedo ugovarjali in mu tudi dokazali laži, je od jeze ves zelen zaključil shod, ki se je končal z burnim klicanjem živela SLS in nje voditelji. Nato po kratkem odmoru se je oglasil še pristaš in kandidatov namestnik Radičeve stranke, tukajšnji posestnik Štefan Kmetič, ki je bil pri zadnjih volitvah vnet samostojnež. Zdej se mu je pa mudilo stopiti za enostopnjo višje, namreč do poslančevega namestnika. Se je pridružil drugi stranki najbrž za to, da bi se s točastjo ložje oženil, ker se kot srednji posestnik ne more. On nam je po svojem prepričanju razlagal gospodarski položaj v državi, ter ga je primerjal s slabim gospodarjem. Pri tej razlagi se najbrž ni spomnil sam nase. Ker je s svojim govorom agitiral za Radiča, mu jih le malo sledilo s klici: Druga škrinjica je naša. Ti shodi so bili za nas Račance pravi »teater« brez vstopnine. — Dne 27. jan. zvečer ob 8. uri se je začel pa drugi teater, ki nam je kot javen shod predstavljal naprednjakega profesor-špijona dr. Pivka. Ta se nam je najprej predstavil, pardon, najprej je bil izvoljen predsednik shoda, ki je otvoril shod in dal besedo že zgoraj imenovanemu govorniku. Ta se nam je predstavil, kdo in kaj da je, svoj poklic, stan, sedanje bivališče in rojstni kraj. Zraven tega je pa pozabil povedati, kaj je bil v vojni in kako je ravnal s slovenskimi vojaki v vojni. On nas je v imenu narodnega bloka, ki pa baje danes ne eksistira več, (najbrž on sam ni tega vedel, ali pa si je mislil, da nas bo s tem še bolj nafarbal), torej v imenu narodnega bloka nas je tako farbal, da je najbrž porabil vsebarve, ki jih sploh poznamo. On nam je namreč razlagal politiko vseh držav, kar je seveda v nekem oziru dobro, da nas seznanji z drugimi državami. Ali, ko je začel o naši državi, tu je začel rabiti barve. Ker nas je pa predsednik shoda že prej prosil, da ga naj pustimo govoriti do konca, se je to zgodilo. Ne bom omenjal njegovega govora, ker sploh nima skoraj nikakega pomena. Samo to, da je njegov govor napravil na nas zberovalce tak vtis, da naj Boga zahvali, da je čisto zdrav, kakor je prišel, zopet lahko odšel, prej ko je bil še shod končan in zaključen. Zahvaliti se ima za to tudi našim fantom in možem, ki so služili pri njegovem polku kot on v Tirolah, da niso tako prostaški in razuzdani, ker drugače bi se mi bilo še slabše godilo, kakor baje v Cirkovcah. O navdušenju in zaklinjanju z živjivo klici na SLS na ni treba omenjati, ker je dosti razvidno iz teh besed, ki sem jih zgoraj navedel. K temu naj vam dragi čitatelji in volilci še jaz položim nekaj besed na srce. Torej Slovenci in domoljubi, ne dajte se zapeljati in spraviti v zanke različnih strank, ker kdo je proti SLS, ta je izdajalec naroda in materinega jezika. Tukaj naj veljajo tudi besede: Varujte se volkov v ovčjih oblačilih, ki hodijo krog vas in vas lovijo v svoje mreže.

Sv. Barbara pri Mariboru. Pred tedni se je pripeljal k nam z avtomobilom dr. Gorišek od Sv. Lenarta v Slov. goricah, da bi imel v Kramarjevi gostilni shod. Franc Sabeder iz Korene, predstavnik demokratske škrinjice, je s pomočjo špiela Frančka iz Zikarc vabil ljudi na shod. Nihče se ni hotel udeležiti. Prisopihala sta dva strastna samostojneža, brbravi Petrič iz Zg. Voličine in špricani rihtar Ribič iz Jablanca, da sta naredila dr. Gorišku poklon. Dne 18. jan. 1925 pa so napovedali samostojneži shod v Kramarjevi gostilni v vabilom pri cerkvi, da pridejo govorniki Pucelj, Siker itd. Naši so se odzvali vabilu in so zasedli prve prostore v gostilni. Dva govornika sta bila notranji sobi. Pride vabiti Ribič s čivkanjem: pojdite poslušat govornike. — Nihče ne gre. Spet pride drugič vabiti, pa eden od naših zakliče: vas ne maramo! Potem prideta govornika ven v prvem trenutku smo mislili, da se bodeda prikolatili iz sobe dva debeluharja. Pucelj, Siker, radi bi jima bil izprašali vest; Pucelju, kaj je s kupčijo z volji, Sikerja bi spomnili, pako nam je ob času vojne rekviriral živino. Bila sta druga dva govornika, še precej telesno obtesana, dobila sta takšno brco, da jima bo en čas zvenelo v možganih, ako jih še imata. Nastopila bi tudi rada jezična govornica Jera, dr. Boležova žena. Pri njej ne bodede samostojneži dobili kalinov, kakor ob volitvah 1920.

Nova vas pri Sv. Marku. Zahvala in čast gospodu dr. Pivku, ker je »Jutro« z dne 23. januarja št. 19 prineslo lep in zvit dopis od Sv. Marka, ne iz Nove vas in Stojnc, kjer je imel g. Pivko sestanek narodnega bloka. V Stojncih bi skoraj imel gospod Pivko namestni govora neprijetno telovadbo, a so gospodje hitro pobrisali v Novo vas, Pivkov rojstni kraj, kjer je imel v bratovi hiši govor, s katerim je pokazal, da je jako slat govornik. Občanov je res bila polna hiša, pa kaj je moral vse od njih slišati. Zakaj tega »Jutro« ni prineslo Ves govor se je sukal o Davidovičevi vladi in o strašnih klerikalcih. Gospod Pivko se gotovo šteje med poštenjake, pa makedonske roparje hvali, da so poštenjaki! Torej sokolski zdravo! Če ima v domačiji rojak tako slab volilni magnet kakor ga ima g. Pivko v svoji lastni občini, je to največja obsodba. Tistih par pristašev, ki jih ima, niso njegovi iz prepričanja, ampak iz nevednosti in radi onega, kar iz litra priteče. Torej je lahko gospod Pivko ponosen na svoje ovčice. Hvalil se je, da se je vojskoval za Srbijo, njegov pristaš pa je klel zraven njega Jugoslavijo. Pisec »Jutro«vega dopisa trdi, da je gospod župan dobil jasno in točno pojasnila n svoja vprašanja. No, župan že ima toliko soli v glav-



da ne potrebuje Pivkovih pojasnil. Kakšna pojasnila pa je dobil gospod špijon od župana, je »Jutrovo« dopisnik pozabil zapisati. Rekel mu je: »Mi ne bomo preobrnili tebe in ti ne nas«, kar je gospod Pivko potrdil z opombo: »Tukaj tako dobi SLS največ glasov.« Se neč kaj, gospod Pivko! Ali se ne sramuješ, da si izdal tisto hinavsko pratiko? Ali misliš, da je ljudstvo res tako neumno, da ne ve, kaj je belo in črno? Ne smemo soditi, ali resnično je, kako za vero, tako za narod! Ne pišem tega iz nevoščljivosti ali sovraštva, ampak, kdor ni z nami, je proti nam! Pivko se tudi sme zahvaliti poštenim možem, klerikalnim petelinom, kakor nas »Jutro« anenuje, da do birne brez daril ni prišlo. Tudi ptujski župan dr. Senčar je imel kratek govor. Je najbrž dober Lipoldov prijatelj. Zraven je še bil nek drug gospod, ki je najbrž kaso vozil. Največ zaslug za ta večno slaven sestanek narodnega bloka, pa ima bratova žena, gospa »Žitnica«, ki je vabila ljudi v hišo, stregla gospodom, nazadnje pa še prevzela stražo pri avtomobilu, da je bil dobro odet in da ga niso muhe in komarji preveč nadlegovali.

Sv. Urban pri Ptuj. Srečni smo Urbančani, ker smo imeli že tri shode Žerjavovcev ali kakor se lepše sliši, narodnega bloka. Na Treh kraljev dan se je zdel pravi čas dr. Salamunu, kandidatu Vindišu in učitelju-orjunašu Majcenu, da priredijo Žerjavove, oziroma za italijanskega špijona dr. Pivka shode. Sicer se niso nikjer drugače izdajali, kot za narodni blok in da bi mogli v četrto škrinjico spustiti svojo krogeljico. Pa ljudstvo je gotovo povsod že toliko politično zrelo, da ve, da narodni blok in četrta škrinjica ali pa Žerjav in italijanski špijon dr. Pivko je eno in isto. Slabo se jim je obneslo pri nas. Po rani maši osem oseb, večinoma naših, po pozni maši v gostilni Ramšak navadni pivci s par zaljubljenimi pari in potem v četrtek zvečer v gostilni Čeh, kjer je bilo v celini pet oseb. Čeravno so plačali vino in čaj, naj bodo prepričani, da tudi od teh pet nobeden ne bo vrgel krogeljice v četrto škrinjico. Ne bilo bi vredno teh brezpomembnih shodov omenjati, ko bi učitelj-orjunaš Majcen ne agitiral in farbal, da se že vse kadi. V nedeljo, je razlagal v gostilni Ramšak, da, ako bodo Urbančani pametno volili (to je po njegovem receptu), dobijo 350.000 dinarjev. Dobili ste jih že ali jih še boste pa od Urbančanov mogoče samo učitelj-orjunaš Majcen. 350.000 se bode razblinilo v meglo, kakor predlanskem radikalne krave in telice. Manjkalo je malo, da ga niso fantje, že sili njegove farbarije, vrgli iz gostilne. Urbančani smo že toliko politično zreli, da vemo, kako bomo volili. Volili bomo s stranko, katera ne plačuje pijače in ne obljublja zlatih gradov, pač pa vemo, ako volimo kandidate SLS, da dobimo avtonomijo Slovenije, katera je več vredna kakor vaši obljubljeni Iškarijotovi stotisočaki. Uspeh vaših shodov in obljub bode, da bomo vsi vrgli 8. februarja krogeljice v prvo škrinjico in le s tem se tolažite gospod učitelj-orjunaš Majcen.

Sv. Bolfeak pri Središču. Na gostiji Bogdan-Orešnik se je nabralo za Dijaško kuhinjo v Ptuj 150 dinarjev. Lepa hvala!

Veržej. Dekliška zveza priredi v nedeljo, dne 8. februarja v prostorih Marijanišča lepo petdejansko igro: »V Marijinem varstvu« in šaljivo enodejansko »Klepetalje«. Začetek točno ob 3. uri popoldne. Vabimo k obilni udeležbi.

## VOLILCI

### Prva škrinjica je naša! To veleva sreča Vaša!

Konjice. Konjiški Sokol pod okriljem »laži bloka« in tržkih orjuncev namerava vloviti par volilcev na ta način, da priredi ples za inteligenco in na tega povabi še tudi »vse«, to je tudi našega kmeta in delavca. Imenitna misel, gospodje! Samo vprašamo vas, kaj bodele pa nudili. Mi kmetje dovolj plešemo čez teden pri delu. Rekli bodele, mi tudi, A, da se spoznamo, je potrebno pribiti pri kakšnem. Da vesta, kakšna dela opravlja naš kmet, vam je gotovo jasno, ker je vas vsakega pestovala kmečka žuljava roka. To je brez dvoma jasno. A bolj zanimivo bo vedeti in izvedeti za kmeta in delavca vaše delo. No, kaj pa delate? Ker se bližajo volitve z brzimi koraki in je še malo časa, je sedaj vaše prvo delo lov na volilce. Ponašate se in hvalite na vse pretege nosilca liste narodne bloka, vam povemo tiho, prav tiho na uho, da tega ni, vašega junaka, profesorja dr. Pivka. Mi bi ga pa res radi spoznali. Pa čudno se nam zdi, da si ta vaš visoki gospod ne upa pred nas. Bi mu namreč radi majčken vest izprašali, kako je bilo pri Carzano. Če vam je, demokrati, ta gospod še danes vzor in vzgled, če ga vi zatelebano poveljujete do zvezd, če je on vaš buditelj, potem vam samo častitamo. Ta človek, ki nas je izdal, da so laške granate »achtundzwanzgerje« smo jim rekli, trgale sinove in može jugoslovanskih mater na drobne kosce, da so strojnice sovražnika kosile po naših jugoslovanskih vrstah, ta človek je še danes »junak«. Vprašamo pa danes gospoda glavarja konjiških demokratov — sokola — orjuncev, ali vas ni prav nič sram, da se ponašate s takimi ljudmi. Ali je v vaših očeh oni, ki izda svojega brata, junak? No, daleč je prišla morala pri vas. V vedite, da mi pošteni slovenski kmetje in delavci ne bomo pihali v brezmožni luči.

Povemo vam pa tudi, da bo kmalu prišel čas, ko bomo obračunali tudi z vašimi pomagači »junci«, koji bodo morali zapustiti razrede naših šol, kajti, če nas tudi imate za neorientirane, vam čemo pač dokazati, da se demokratska inteligenca tudi zmoti. Gospodje konjiški demokratariji, vprašamo vas, kaj ste pa že napravili dobrega za časa, ko imate občinski voz rokah. Tedaj so vas izmazali iz blata nemškutarji, a la Wessenscheegg, a kaj bo pa sedaj, ko teh ne bo. Ali ste mogoče že tega »stramm deutsch« pacijenta pretvorili v živo čutečega jugoslovanskega demokrata? Ali je že mogoče časten član orjune in sokola radi njegove zasluge pri občinskih volitvah? Pa bodele imeli z njim malo uspeha. Vedite, da gre osel samo enkrat na led. Je pač smola. In enaka smola vas čaka dne 8. februarja 1925. Povemo pa že naprej čuvaju vaše škrinjice, naj se dobro obleče, da ne bo zmiznil pod sramoto vašega poraza. Povemo vam, da vse vaše zanjke, ki ste jih nastavili, hoteč vloviti poštno slovensko čutečo dušo, bodo ostale prazne. Ves vaš trud, pot in znoj bo brez uspeha. Danes se oklenite vašega blaženega centralizma, ki nas je gospodarsko ugonobil in upropastil naše kulturne institucije in vi se še drznete širokoustno klobasariji, to je v blagor slovenskemu ljudstvu. A to je vaše delo za občini blagor slovenskega naroda. Kaj ste naredili dobrega? Da ste nam pobrali denar 1 : 4 in s tem imovino. Vidite, to so vaša dela, dela, ki so zadjala slovenskemu ljudstvu nezaceljivo rano. In vi se še drznete danes pred poštnega konjiškega kmeta in delavca, češ, da delate samo dobro za njega. Povemo vam samo, da 8. februarja noben poštni volilec celega konjiškega okraja ne bode oddal krogeljice ne vam ne tudi ne drugim, kakor onim možem, ki so vredni sinovi svojega naroda, ki z nami čutijo in živijo in tudi za nas delajo. Volilci konjiškega okraja, 8. februarja vsi na volilce za pravice naših žuljev in oddajte krogeljico voditelju Slovencev dr. Anton Korošcu v prvo škrinjico. Bodimo trdni in močni do zmagel!

Vojnik. O du armer Narodni blok, tako je govoril neki gospod. Vprašalo se ga je, zakaj da tako govori, a on je nadaljeval, da se bo Narodni blok v Vojniku razlezel na pet kosov. Prvi kos dobi Žerjavov blapec Jankovič, da bo lahko po volitvah sebe, svojo družino in pohištvo z njim peljal na planine. Drugi kos dobi trgovec Brezovnik, da bo še naprej lahko prodajal Žerjavov gnoj v obliki »Domovine« in »Jutra.« Tretji kos dobi dr. Mikuž, da se bo z njim lahko vozil v Celje večerjat. Četrty kos dobi Ribič, da bo lahko z njim hmelovke špičil. Ostanek dobi pa M. Kolar, krojač, da bo naredil ene kopalne hlače, ekstrafin, bitte sehr, za vojniški Narodni blok. Na Zidanem mostu že čaka dva vagona dozorelih fig, katere se bodo dne 8. februarja razdelile med narodne blokaše. Mit solchen Leuten nur weg, tako se je govorilo dne 22. maja 1924, ko je nenadoma smrtonojevno zbolel pristaš SLS. Takrat še ni sprevidel, da zaskuži tudi od klerikalcev precej grošev, pričakuje se, da bo sedaj sprevidel, ker v trgu Vojnik je pač premalo dimnikov in štedilnikov, da bi izključno od tržanov zamogel živeti. Ob takih slučajih si naj le dobro premisli, predno bo izgovoril besede: Mit solchen Leuten nur weg! — Pri nas ni nasilja, to se je pokazalo ob priliki, ko so pristaše SLS na zahtevo voditelja vojniških radikalov po nedolžnem in prisilni jopič močno zvezali in vrgli čez noč v občinski zapor. Tisti pa le naj gre v gostilno in naroči najbolj okusno in mastno pečenko, da bo lažje umetno govoril in v prisilni jopič močno zvezal klerikalnega zmaja dne 8. februarja. Ljudje se povprašujejo, zakaj da je trgovina Brezovnik tako slabo obiskana. Najbrž zato, ker imajo preveč Žerjavovega gnoja v obliki »Domovine« in »Jutra« na prodaj. Vojničani smo veseli, da imamo še drugih trgovin zadosti, kjer se ne prodaja »Jutrova« gnojnica.

Laško. G. uredniki! Ne odgovarjam listu kot je »Domovina«, ker mi je vseeno, ali me hvali, pa rajši imam, da me graja. Kdo se pa zmeni za psa, ki ga ob česti oblaja. Drugih novic pa v letu 1925 pri nas ni bilo, zato se v tem letu nisem vam nič oglašil, kar prosim, da uredništvo to uradno na tem mestu potrdi. Ker pa je bilo več dopisov iz tega okraja v Vašem cenjenem listu ta mesec objavljenih, so vsi dobro zadeli in živo učinkovali na naših demokratih. Mislili so si pa: Mojster vsega tega zla je Podreberšak. Celi svet pa ve, da so ravno slovenski, kamor spadajo tudi laški demokrati, največji nazadnjaki, zato so jim ti presrečni klerikalci stalno za petami in njihovo kmetu in delavcu škodoželjno politiko temeljito zasledovali in ljudstvu objavljali. V zadnji »Domovini« pa me dopisnik s svojo sivo glavo prav po otročje napada ter mi očita stvari, ki so meni v ponos. Očita mi, da sem v času dr. Koroščeve vlade hodil mogočno in diktatorsko po trgu ter so mi iz žepov štrleli »Slovenec« in drugi naši listi. Nato odgovarjam: Ti listi mi niso gledali iz žepov samo

v času dr. Koroščeve vlade, ampak so mi gledali tudi ob Pijavi v Albaniji in na drugih nevarnih mestih, ki jih g. dopisnik menda samo na zemljevidu pozna. Spominjam se še pa, ko so dopisnikom iz Laškega »Domovine« gledali »štajerci« in jim še gledajo iz žepov samo pod drugim imenom. Nadalje trdi: Da me po dr. Koroščevi vladi ni najti ne po dnevu in ne po noči. Odgovor: V družbo ponočnih, krokarjev, pretepačev, rušilcev nočnega miru, med obrito in neobrito gospodo ne silim. Prepričani pa bodele: Kjer se ustavim, samo Vaše šanse majem. Nadalje piše, da sem zajahal dr. Koroščevega konja. Gospodje demokrati: dr. Korošec ima dobrega konja, vsaj ga ob vsaki volitvah ponese v Beograd in bi lahko bili ponosni, da bi smeli samo pod repom tega ob padanju cekinov stati. Ubogo, mršavo kljusje pa jašete Vi, ki bo dne 8. februarja poginilo in bo večni jezdec te nesreče ostal lepo v Laškem. Nadalje obžalujem in sram me je, da je gospod dopisnik še tako nazadnjakega duha, da misli, da naš delavec in kmet nista še danes sposobna in večja pisave toliko, da svoja pereča vprašanja in želje poročata v svoji glasilo. Vse dopise iz naše občine je pisala zadnji čas pristna kmečka korenina, občinski svetovalec naše občine in bivši dobrovoljec, ki so mu bile dobro znane lumparije laških demokratov, kakor meni, samo o tem ni bil podučen, da ste na kandidadni listi potvornili mesto dveh, — sem podpisov. Prepričan sem pa, da na dan 8. februarja vsak zaveden Slovenec, poznavalec naše države, ljubitelj Srbov, Hrvatov in Slovencev, ki želi enakopravnost v državi, volil predstavitelja Slovencev dr. Korošca. Demokrati, bivši nemčurji in štajercijanci, zakleti sovražniki Slovencev, negotinski dezertarji, sedaj orjunaši, pa narodno klado. Marijagradec pri Laškem, dne 26. prosinca 1925. — Martin Podreberšak.

Pilštanj. Podpisani sem izvedel, da me je »Kmetijski list« blagovolil počastiti s čisto lažnjivim napadom. Dopisnik govori bahato v imenu faranov; pa mislim, da nima za to nobene pravice. To so pokazale občinske volitve: v občini Pilštanj še niti niso imeli svoje liste, v občini Drensko rebro, kjer volita oba generala, pa se z največjim trudom dobili enega odbornika. Zato sta tudi oba agitatorja lepo utihnili, dokler se niso zdaj začele priprave za volitve. Zdaj zopet zbirata svoje backe. Vse, kar jima noče biti pokorno, pa obmetavata z blatom grdih laži. Tako sta se lotila tudi mene. Lažeta tako debelo in tako neumno, da se jima lahko krave smeji. Pazita torej! 1000 D vama izplačam, če mi dokažete: 1. Da na našem shodu ni bilo vsaj desetkrat več ljudi, kakor sta jih vidva videla. 2. Kdaj sem jaz na priznici metal samostojneže v pekel. Čudno je pa vseeno, da se pekla tako bojita. Ali je temu kriva slaba vest? 3. Dokažite, da sem v zadnjih dveh letih skupaj dobil 150 mernikov pšenice. Dokažite tudi, da sta mi vidva skupaj dala le eno zrno. — Zdaj pa na noge poštenjakovič Stingl, na noge večni ženin Kopinjski! — Na svidenje 8. februarja. — Jakob Rauter, župnik.

Romanje v Rim. Za to romanje vlada veliko zanimanje po škofiji. Kolikor se da spoznati iz dosedajšnjih prijav, bo udeležba zelo velika. Škofijski odbor za romanje v Rim je stopil v stik z rimskim odborom ter je dobil od njega zelo ugodna poročila. Ako se razmere glede cen in glede denarja posebno ne izpremenijo, potem bo škofijski odbor iz tistih 1500 dinarjev, ki jih morajo romarji zdaj vložiti, lahko plačal: vožnjo od Postojne do Rima in nazaj hrano in stanovanje v Rimu za 7 dni, avtomobil za vožnjo k bolj oddaljenim svetiščem v Rimu, legitimacije za romanje, vstopnino v katacombe, na kupolo sv. Petra in razne druge izdatke. Romarji bodo plačali samo karte za tramvaj, v kolikor ga bomo rabili ter vstopnino v razne zbirke in galerije, kar bo vse skupaj stalo za celih 7 dni mogoče 70 do 80 din. Ako se nam posreči, bomo imeli vsi romarji hrano in stanovanje v eni in sicer novi čisti hiši blizu cerkve sv. Petra. Ta hiša ima samo sobe s tremi posteljami ter lahko sprejme obenem 300 romarjev. Stanovanje in hrana sta sicer v tem zavodu malo dražja, je pa tudi zelo velikega pomena, ako vsi romarji stanujejo skupaj, da se v prostem času morejo razgovoriti ter sprejeti vsa potrebna navodila od voditeljev. Če pridemo v ta zavod, bomo imeli vsi enako in sicer to-le hrano: zjutraj kavo z mlekom in kruhom; opoldne juho, meso, prikuho, sadje in vino; zvečer zopet juho, meso s prikuho, sir in vino. Prav uljudno prosimo p. n. gg. duhovnike, da ljudstvo o tem romanju še zopet in zopet podučijo. Tiste, ki se prijavijo in plačajo označeni znesek, naj takoj direktno naznanijo vsak teden sproti škofijskemu odboru ter pošljejo denar. Zdaj namreč italijanski lira stoji zelo ugodno za nas, zato bi odbor rad nakupil italijanski denar prej ko mogoče, ker ne ve, kako dolgo bo ta denar tako poceni. Odbor bi pa tudi rad vedel takoj približno število udeležencev, da more romarjem zasigurati stanovanje. Dokler ne ve števila romarjev, tega ne more storiti. Kakor poročajo iz Rima, so skupna stanovanja do mesca junija že vsa oddana. Ako pridemo prepozno, se nam lahko zgodi, da nam drugi romarji zasedejo prostore v gorej imenovani romarski hiši, kar bi bilo zelo obžalovati. Treba je torej hitro delati. De 25. februarja t. l. pa morajo biti vsi romarji prijavljeni. — Škofijski romarski odbor.

